

II

(Въ това време влиза Виолетова)

Бургазовъ. (Възхитенъ) Ето нашиятъ ангелъ миротворецъ. Кжде се губишъ бе, Виолетова?

Виолетова. Добъръ день, господа! (Вадиржкописи) Ние, женитѣ, сме дадени за рапортъорки. Жътвата е богата.

Бургазовъ. И за любовь, мургавке!

Резбаровъ. Само че какъ ще я разцѣлимъ! Нѣкога Максимъ Горки бѣше написалъ разказъ: двадесетъ шесть и една, а нашия поетъ не се вдѣхнови да напише шестима и една.

Черкезовъ. Азъ съмъ по-реалистъ! Ела при мене, нѣжно цвѣте, да ми поблагоухае аромата на твоето име.

Виолетова. (Плѣсва ржце, доволна) За тия хубави думи!

(Звъни се на телефона)

Черкезовъ. (Следъ като чува, що му се казва) Жабаровъ, г-нъ Платнаровъ пита какво става съ статията му?

Жабаровъ. Кажи, че ще му я пратя веднага.

Черкезовъ. (на телефона) Ало. . . Ще я пратя веднага. . . А щомъ искате да дойдите тукъ — ще ви чакамъ. (обръща се къмъ другитѣ) Г-да, главниятъ редакторъ ще дойде тукъ. Понаредете си маситѣ.

(Всѣки почва да си нарежда масата)

Калпазановъ. (Къмъ Черкезовъ) Азъ чакамъ отговоръ за процента.

Черкезовъ. Но сигуръ ли си?